



Riad © Photo RNW.org

Els ingressos mitjans d'una família de l'Àràbia Saudita són entre 1.500 i 2.000 euros aportats en la majoria de casos únicament per l'home de la casa, ja que la major part de dones no treballen. Amb això es manté una casa, o un pis segons la regió, les despeses familiars (l'educació i la salut són gratuïts), dos cotxes, una persona de servei i, estirant molt el salari, un xofer per a les dones de la casa ja que no poden conduir. Les persones solteres que treballen viuen a casa dels pares fins que es casen, acostumen a disposar de tot el seu salari a no ser que hagin d'aportar a casa un percentatge.

Des de fa uns 30 anys, a l'Àràbia Saudita, el Ministeri de Cultura i Informació donava els permisos per activitats d'entreteniment. Però aquests permisos estaven filtrats per l'autoritat religiosa: la Policia per la Promoció de la Virtut i Prevenció del Vici. Això s'ha traduït en la limitació a l'entreteniment sota l'excusa de que la cultura occidental destruirà les tradicions i

la cultura àrab allunyant a la població del camí recte que, òbviament, és el religiós afegint que la població local no està pas interessada en aquest tipus de cultura. Més ben dit, el ministeri no en donava de permisos.

El fet és que la cultura ha estat segrestada pel poder religiós representat en un departament del Ministeri d'Interior, és a dir, de l'autoritat policial. La prohibició de l'entreteniment engloba el cinema, les representacions, els concerts, la música en general i fins i tot l'educació en literatura occidental, filosofia o música. Les galeries d'art han d'obtenir un permís especial per cada exposició i aquesta és controlada per un departament que la censura tan bon punt hi hagi quelcom que no entenen.

L'estudi de la música està prohibit a l'educació pública, així com la filosofia, i no se sent música ni a comerços ni a restaurants ni a cafès, excepte a comptats llocs. El cinema està prohibit però, per exemple, als avions de Saudi Airlines es poden veure pel·lícules convenientment seleccionades, tallades i la pell de les dones esborronada, inclús els escots de les fades de Disney. Podem veure gent matant-se a trets però no podem veure un petó a la galta. Es diu fent broma que la pel·lícula *Thelma & Louise*, road movie femení, duraria aproximadament 5 minuts amb tots els talls que haurien de fer per no mostrar dones conduint. Afegim que la separació de sexes es ubiqua: dels restaurants o els cafès a les universitats i escoles.

Actualment l'Aràbia Saudita és el màxim consumidor de vídeos YouTube per càpita del món, segons Reuters [1] 2013, i tothom que pot està abonat a Netflix, servidor online d'entreteniment audiovisual: pel·lícules, sèries, documentals etc. També hi ha molta gent que té una sala privada de cinema a casa i que molts àrabs es reuneixen per tocar el llaut i sentir música diàriament.

Amb el canvi de monarca, la publicació del programa *Vision 2030* [2] ha obert al 2016 l'Autoritat General per l'Entreteniment i ha mogut al poder religiós sota el Ministeri de Cultura i Informació, traient-li el poder policial que tenia. L'Autoritat per l'Entreteniment té un pressupost per atraure entreteniment al país, pagant a les empreses privades que ho fan, i ha aconseguit portar a Jeddah a Mohammed Abdu, ?l'artista dels àrabs?, i a Riad un concert de jazz, després de 7 i 25 anys sense concerts respectivament a les dues ciutats. L'arribada del cinema és imminent ja que l'Autoritat dóna suport al Saudi Film Festival amb alguns cinemes de nova construcció que estan tancats a l'espera de l'autorització i molts que encara estan per construir. L'excusa sobre el poc interès de la població local per aquests esdeveniments culturals és òbviament inconsistent si considerem que les entrades s'exhaureixen el mateix dia que es posen a la venda i la revenda arriba als 6.000 euros. El país està canviant molt ràpidament.

Però fins ara, els ciutadans on han trobat entreteniment? Fora del país. Segons el Banc Mundial [3] ? Pel que fa al Turisme Internacional, els espanyols es van gastar uns 15.500 milions d'euros a l'estranger per turisme al 2014, uns 335 euros per habitant. En canvi, l'Aràbia Saudita va tenir una despesa al mateix any de 23.000 milions a 700 euros per habitant.

Sovint veiem àrabs allotjats als hotels de luxe i comprant a botigues cares i suposem que tots són ?rics?. El motiu pel qual als àrabs els hi agrada el luxe i el bling bling (l'ostentació amb objectes grans i brillants) en podem parlar un altre dia, però si tenim en compte l'oferta d'entreteniment actual i les oportunitats de tenir una vida d'oci normal a l'Aràbia Saudita, no ens hauria d'estranyar que les famílies estalviïn una bona part del seu salari en concepte de

viatges. Qui sap quan serà la propera vegada que podran fer totes les coses que per nosaltres, els europeus, són ?normals?.

Jaime Torres, arquitecte. Corresponsal del COAC a Riad, Aràbia Saudita. 30 març 2017



[4]

Tornar [5]

Copyright@ Col·legi d'Arquitectes de Catalunya : <http://www.coac.arquitectes.cat/ca/mon/leconomia-de-l%E2%80%99entreteniment-larabia-saudita>

Links:

[1] <http://www.reuters.com/article/us-saudi-youtube-idUSBRE9AH0GY20131118>

[2] <http://vision2030.gov.sa/en>

[3] <https://knoema.com/WBWDIGDF2016Oct/world-development-indicators-wdi?tsId=1631280>

[4] <http://www.coac.arquitectes.cat/ca/printpdf/printpdf/11954>

[5] <http://www.coac.arquitectes.cat/ca/javascript%3Ahistory.back%281%29>